

[Lasse Budtz]

lers i de senere år med meget stor succes, ikke mindst på grund af Artes storartede indsats, har øget teaterbesøget og givet nye befolkningsgrupper lyst til og adgang til teatret. Også her er der sket en demokratisering. Skal alt dette nu virkelig ødelægges? Skal arbejdsmanden og direktøren hindres i at sidde ved siden af hinanden? Skal de ikke som følge af abonnementsordningen have mulighed for at blive behandlet ens? Selvfølgelig bør de det.

Hvis der sker ubehagelige ændringer f.eks. ved den storøbenhavnske landsdelsscene, er det ikke, fordi man har lyst til det, men fordi regeringens politik tvinger ledelsen til aktion.

Men der er mange andre følgevirkninger. Man må f.eks. frygte, at landsdelsscenerne vil vige tilbage for at ansætte husforfattere, et system, der ellers har vist sig at give gode resultater. Forfatterne kan i det hele taget komme i klemme på flere måder.

Kriser har tidligere fremkaldt øget bog-salg, f.eks. under anden verdenskrig. Men en nedgang i bogproduktionen må nu frygtes også som følge af bibliotekernes indskrænke-de bogkøb. Forslaget om oprettelsen af en bogfond må derfor betegnes som yderst relevant og bør behandles seriøst. En sådan fond skulle i så fald styres ganske som kunstfonden og uden politisk indflydelse.

Jeg ved, at ministeren er klar over museernes yderst vanskelige situation, og hun synes at være indstillet på i næste samling at søge gennemført en lov, der skal hjælpe museerne. Men hvor skal de penge i grunden komme fra? Skal de tages fra de andre områder? Ja, åbenbart. Og skal en ny museumslov, der måske samler alle museerne under én hat, medføre, at f.eks. teaterlovsrevisionen udskydes?

Jeg synes, at disse perspektiver understreger kultursituationens meget dybe alvor. Jeg vil gerne tilføje venligt, at jeg sandelig ikke misunder ministeren hendes rolle.

Af listen over kulturministeriets besparelser for 1984 fremgår det, at en lang række skoler skal have deres budgetter beskåret kraftigt: biblioteksskolen, arkitektskolerne, musikkonservatorierne osv.

Dertil kommer besparelser på driften af en lang række kulturinstitutioner – først og sidst måske Det kgl. Teater – og så de rammebe-lagte tilskud. Ærlig talt, det ser meget sort

ud. Regeringen vil svare, at det danske samfund ikke har råd til andet.

Jeg vil spørge på mit partis vegne, om det danske samfund virkelig har råd til dette. Socialdemokratiet er mildt sagt meget betænkeligt ved situationen, og derfor stemmer vi for det dagsordensforslag, som SFs ordfører har fremsat på 4 partiers vegne, og som vi har udarbejdet i fællesskab.

Vi havde egentlig gerne set, at der i den sidste sætning ikke stod »at friholde ministeriet«, men at der stod, at man afstod fra at gennemføre de af regeringen bebudede rammebesparelser på ministeriet for kulturelle anliggenders budget. Det vil vi gerne præcisere her, og vi vil gøre det ved at sige, at deri ligger ikke efter socialdemokratiets opfattelse nogen som helst accept af rammebesparelser på andre ministeriers budgetter.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg tænkte jo nok, den kom fra hr. Lasse Budtz, og nu vil jeg bede hr. Lasse Budtz om at give mig nogle oplysninger.

For nu at imødekomme den kritik, der måtte komme, sagde hr. Lasse Budtz, ville han sige, at socialdemokratiet havde planlagt rammebesparelser, jeg tror, det var på 17,9 mill. kr. i 1984. Men derfra var der jo milevidt op til de beløb, regeringen forestillede sig i de kommende år.

Det var nogenlunde forståelsen af det.

Så vil jeg gerne spørge hr. Lasse Budtz: kan hr. Lasse Budtz bekræfte, at den tidligere regering også havde planer om at iværksætte rammebesparelser på 2, 4 og 6 pct. i årene 1984, 1985 og 1986?

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte. Jeg har naturligvis undersøgt det spørgsmål, inden jeg gik på talerstolen, og har spurgt mig for hos de relevante personer.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg må sige til hr. Lasse Budtz, at det er almindeligt kendt, at der i slutningen af august måned udgik et brev fra finansministeren til de daværende ministre om, at besparelserne var fastsat til 10 mia kr. for 1984, og